

af Hensyn til Transportforholdene, men ogsaa af Hensyn til Fragtforholdene, thi hvis man f. Ex. vil staffe de Fjst, man transporterer nordfra den billigere Fragt, som de faae igjennem Hertugdømmerne, saa er man nødt til at lade Vognene fuldt. Jeg siger ikke, at det ikke for Privatmænd kan være hensigtsmæssigt at gaa til noget billigere, naar man ikke har Raad til det mere, men naar Anlægssummen efter mit Forslag kun bliver noget mere, og det saa vil betale sig meget bedre, idet baade Bedligholdelse og Transportforholdene blive billigere, saa skal man gaa til det. Udvalget har ikke været i Besiddelse af de fornødne Oplysninger, maaske har det troet at være det, og den ærede Drdsfører har henvist til, at de have efterstet en Lov; det var vist en Lov om Anlæg af Jernbanen. Men hvis jeg vil lægge den til Grund, saa kommer jeg til 220,000, og naar der saa efter min Skinnelægning kommer 20,000 til, bliver det 240,000; dertil kommer saa de 53,000 Kr., som Drdsføreren ogsaa erklærede er lagt paa for Stationstilslutning til Hovedbanen. Saaledes kommer jeg altsaa til 293,000 Kr. Man kan nu ikke uden videre sammenligne den ene med den anden, thi man maa huske, at Terrainforholdene, Jordarbejder og Brobygningsarbejder kunne være meget forskellige, men saaledes komme vi jo nær til det Tal, som vi have nævnt. Det Tal, jeg har tilladt mig at stille Forslag om, det betyder, at man gjør Indrømmelser, som jeg i og for sig anser for meget tvivlsomme at gjøre med Hensyn til en Statsbane, Indrømmelser i den Retning, at man tager en Stigning paa 1 til 80, udelader Indhegninger, udelader Vogterhuse, kort sagt gaar ind paa det nye System, medens man dog beholder det gode solide Skinnelæg, der koster 17 à 20,000 Kr., fordi man derved naaer en stor Fordel for Banen særlig i Fremtiden og tillige undgaar en stor Gæne for dem, der skal kjøre paa den. Det er ikke lidt for dem, som skulde føre Jisseladninger fra Løgstør, eller som skulde transportere Studeladninger nordfra, at de absolut ere henviste til at omlade i Hobro, og det kan ikke være Meningen, at Kultransporter, som komme sydfra, og som skulle ind paa Løgstørbanen, med Nødvendighed skulle omlade i Hobro, og det kan ikke kaldes en god Økonomi ikke at ville ofre 20,000 Kroner for at opnaa Tilslutning i Driften. Derfor har jeg kommet Udvalget meget imøde ved at stille mit Vædringsforslag, idet jeg har indrømmet, at man kan gaa til disse mindre behagelige Ting. Jeg anser det nemlig ikke for rart at undvære alle Hægn og enhver

Bevogtning, og at komme til de store Stigninger og de stærke Kurver. Det følger ogsaa af sig selv, at man ikke kan kjøre paa en saadan Bane med samme Fart, som man ellers ønsker og forlanger. Men nu er det sagt i Forveien, man faar ikke en Bane som Østbanen, men kun en nogenlunde tilfredsstillende Bane. Vil man gaa til en Skinnelægning som den, de Herrer forlange, kan man efter min Mening ikke faae en Bane, som den skal være, naar Staten skal bygge Baner, og derfor anbefaler jeg Thinget at stemme for det Underædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, og som jeg nu har forklaret. Jeg tillader mig at tilføie, at selv om den ærede Drdsfører vil fastholde den Tanke, som han har villet forme i Vædringsforslaget, saa kan han ikke fastholde de 343,000 Kroner, thi det Tal er galt. Udvalget er kommet til det derved, at de have beregnet blandt Andet Driftsmateriellet to Gange. De have først set, hvad der kan spares, nemlig henved 100,000 Kroner, og saa have de desuden truffet 20,000 Kr. fra 70,000 Kr. De have gjort begge Dele i Stedet for en af Delene. Jeg kan naturligvis til hævende og sidst ikke sige, hvorledes det er stet, men dette er den eneste mulige og naturlige Forklaring af Tingen. Smidertid er det Tal, jeg har anført, det rigtige, og hvis ærede Medlemmer kunne at undersøge det nærmere, saa vær saa artig, jeg skal være rede til at forklare det saa nøie som muligt, det følger af sig selv. Men at komme nærmere ind paa det nu, kan jeg ikke anse for rigtigt.

Det ærede Medlem fra Herning vil, saavidt jeg forstod ret, udlede deraf, at Overfubet, Forrentningen af Statsbanerne er temmelig maadeligt, at Staten skulde bygge alle Baner uden Tilskud. Det forekommer mig ikke at være nogen rigtig Slutning. Hvis man er i Stand til at anlægge en Jernbane, der efter al Sandsynlighed vil give en bedre Forrentning end den, Staten i Gjennemsnit har af sine Baner, saa forekommer det mig ikke, at man kan kræve Tilskud til saadanne Baner, tværtimod. Hvis man derimod vilde anlægge en Statsbane, som efter al Sandsynlighed vil forrente sig under Gjennemsnit af det Vedkommende, eller om hvilket der i alt Fald kun er meget tvivlsom Udsigt til, at den overhovedet vil forrente sig, saa forekommer det mig, at man kan kræve Tilskud til en saadan Bane. Skøndt jeg erkjender, at det kan være ønskeligt at have et Projekt for Fremtiden, saa tror jeg, at man bliver nødt til at tage hvert enkelt Spørgsmaal op, efterhaanden